

РЕШЕНИЕ

№ 1432

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4622** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. И. И., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220519002688-091-001/15.01.2020 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 542/03.04.2020 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (Д „ОДОП“) – [населено място].

С жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на РА, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че в случая не са били налице основания за извършване на ревизията по реда чл. 122 от ДОПК. Посочва се, че ревизиращите органи не са изяснили и анализирали относимите за облагането на жалбоподателя факти и обстоятелства, както и не са конкретни основания, обосноваващи извършване на ревизията по особения ред. Твърди се, че ревизиращият екип не е събрал доказателства относно кредитните досиета или справки, за да установи движението и обслужването на тези кредити. Претендира се присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – директор на Дирекция „ОДОП“ – С., редовно призован се представлява от юрк. М., която моли жалбата да бъде отхвърлена по мотивите, изложени в

решението. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220519002688-020-001/24.04.2019 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на Н. И. И. за определяне на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. Заповедта е връчена на лицето по електронен път на 21.06.2019 г. Изменена е със ЗИЗВР № Р-22220519002688-020-002/20.09.2019 г., издадена от органа възложил ревизията, като срокът за приключване на ревизията е продължен до 21.11.2019 г. Издателят на цитираните заповеди е оправомощен със Заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г. /л.57-59 по делото/.

За резултатите от ревизията е издаден ревизионен доклад /РД/ № Р-22220519002688-092-001/10.12.2019, връчен на жалбоподателя по електронен път на 13.12.2019 г. В срока по чл. 117. ал. 5 ДОПК е подадено писмено възражение с вх. № 59-00-1392/30.12.2019 г. срещу констатациите в РД, обсъдено в мотивите на РА и прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ № Р-22220519002688-091-001/15.01.2020 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 15.01.2020 г. на ревизираното лице.

С РА са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на Н. И. И., за който е прието, че е действал като едноличен търговец, за финансовите 2013, 2014, 2015 и 2016 година общо в размер на 14 782,32 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 7199,11 лв.

Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК е подадена до директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] чрез ТД на НАП - С. град на 30.01.2020 г. С решение № 542/03.04.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], издадено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Ревизионен акт № Р-22220519002688-091-001/15.01.2020 г. е изцяло потвърден. Решението е връчено по електронен път на 07.04.2020 г.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК – С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. Ревизията е възложена със ЗВР, издадена от С. Т. К. - компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, оправомощена със Заповед РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП.

Р. акт е издаден в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актът, заедно с РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона

за електронния документ и електронните удостоверявателни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, които не са оспорени. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА. Няма нарушение на процедурата по чл. 124 ДОПК.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени процесуални действия, подробно описани на стр. 2 – 6 в РД, които по силата на чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, в отговор на които жалбоподателят е предоставил декларации и писмени обяснения.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на 24 физически лица, подробно изброени на стр. 3 и стр. 4 от РД, които са били купувачи/продавачи по договори за покупко-продажба на моторни превозни средства /МПС/, сключени с жалбоподателя, резултатите от които са обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки, подробно описани на стр. 9 – стр. 20 от РД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК жалбоподателят е представил декларация за разкриване на банкова тайна с вх. № РвхК-1477/21.06.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Б., по силата на която ревизиращият екип е изискал информация от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за наличностите и движението на паричните средства по банковите сметки на И. за периода, попадащ в обхвата на ревизията.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени Искания за извършване на действия от други контролни органи до Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи /ОД на МВР/ [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и СДВР, отдел Пътна полиция, подробно описани на стр. 5 и стр. 6 от РД, с които са изискани договори за покупко-продажба на МПС, по които жалбоподателят е бил продавач през ревизираните периоди, ведно с копия на документите за регистрацията на автомобилите.

С Протокол №Р-22220519002688-П.-001/04.11.2019 г. е приобщен Протокол №ПФ-22220517000468-073-001/05.02.2019 г. за установени факти и обстоятелства при извършена проверка на жалбоподателя след съпоставка на имущественото му състояние спрямо получените доходи за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г., ведно с доказателствата към него.

В хода на ревизията е установено, че Н. И. И. е местно физическо лице, което не е вписано в регистър БУЛСТАТ и не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. През ревизираните периоди И. е получавал доходи от трудови правоотношения по банков път от [фирма]. В хода на ревизионното производство е дал обяснение, че от септември 2017 г. не живее на територията на Република България, като е декларирал електронен адрес за кореспонденция във връзка с извършваната му ревизия.

В РА е отразено, че при извършената проверка за установяване на факти и обстоятелства за жалбоподателя, приключила с Протокол №П-22220517089437-073-001 от 12.10.2017 г., са установени данни за недеklarирани доходи от Н. И. И. във връзка с извършени продажби на МПС. С покана

№П-22220517089437/06.10.2017 г. жалбоподателят е поканен да подаде годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за спорните периоди, но декларации не са подадени.

Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са установили наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, а именно до започване на ревизията задълженото лице не е подало годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за облагаемия доход от дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г., както и са установени данни за укрити от жалбоподателя доходи, представляващи хранване на банковите му сметки със суми с неустановен произход. На 05.11.2019 г. на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя са връчени по електронен път следните документи:

- Уведомление с изх. № Р-22220519002688-113-001/04.11.2019 г., с което е уведомен, че основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ като ЕТ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като е определен 14-дневен срок за ангажиране на документи и изразяване на становище;
- ИПДПОЗЛ №Р-22220519002688-040-003 от 04.11.2019 г., с което е изискано от жалбоподателя да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на безвъзмездно финансиране и техния размер с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП;
- Уведомление №Р-22220519002688-139-001 от 04.11.2019 г., с което са разяснени правните норми, които касаят наказателната отговорност на лицата за престъпления, свързани с подправяне или използване на неистински или преправени документи и документи с невярно съдържание.

В отговор жалбоподателят е депозирил обяснения с вх. №К.-6215/07.11.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Б., в които е декларирал, че за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. лично е извършил множество покупко-продажби на леки автомобили. Посочил е, че повече от 80% от реализираните продажби са на загуба, вследствие на извършени ремонтни дейности /в т.ч. боядисване и сервиз на продадените автомобили/. Обяснил е, че ремонтът на продадените МПС е извършен от физически лица, които не са издали фактури за осъществените от тях услуги, поради което не може да представи документи за разходите по ремонт. Относно средствата, с които е разполагал през ревизираните периоди, жалбоподателят е посочил пред приходния орган, че е ползвал заемни средства от различни банкови и небанкови институции, в т.ч. ипотечен кредит от [фирма] в размер около 50 000,00 Е./60 000,00 Е., по който е съдължник с бившата му съпруга; заеми от физически лица – над 25 000,00 лв.; бързи кредити от Кредисимо - над 32 кредита за суми от 1 000,00 до 3 000,00 лв. и други. Заявил е, че на 28.03.2014 г. е платил по банков път чрез сметката си в [фирма] на К. Г. К. сума в размер на 17 000,00 лв. за покупка на 2 бр. МПС /Тойота Л. К. и А. Аб О. Аб/, внос от Италия, от автокъща, находяща се [населено място]. Декларирал е, че считано от м. 09.2017 г. е напуснал страната поради фалит и влошено здраве.

След анализ на събраните при ревизията доказателства е установено, че през 2015 г. и 2016 г. И. е декларирал пред Столична община, район С. придобиването на 31 превозни средства и основания за отписване на 7 автомобила. Констатирано е след проверка в информационния масив на ОП „С.“, че жалбоподателят е вписан като притежател на превозни средства въз основа на предоставена информация от КАТ по предвидения в закона ред, като подробните данни се съдържат в писмо на отдел ОП

„С.“ при Столична община с вх. №К.-1055/09.02.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Б., към което са приложени заверени копия на декларации по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и декларации за отписване на МПС /Приложение 4 по делото/.

В хода на ревизията от СДВР, отдел Пътна полиция е депозирано писмо с вх. №05-36-00-8 от 20.07.2017 г., с което е представена справка от централна база АИС-КАТ за регистрирани превозни средства на името на Н. И. И. /настояща и бивша собственост/, ведно с копия на договори за покупко-продажба на МПС. /Приложение 3 и 4 по делото/

Ревизиращият екип е изследвал дали жалбоподателят е прехвърлил правото на собственост върху превозните средства, декларирани пред Столична община, район С., като е извършил насрещни проверки на физическите лица, вписани като последващи собственици на автомобилите в базата данни на КАТ, подробно описани на стр. 9 – стр. 20 от РД. Установено е, че жалбоподателят е извършил продажби на автомобили втора употреба по следните договори:

- Договор за продажба на МПС от 25.04.2014 г. на лек автомобил марка - А., модел - А6 О. К., закупен от Д. П. К., за сумата в размер на 1 000,00 лв., платена напълно от купувача преди сключване на договора;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 27.11.2015 г. на лек автомобил Опел А., закупен от А. И. Д. за сумата от 200,00 лв. Купувачът е декларирал, че за покупката на автомобила е платил 5 000,00 лв., а не тази посочена в договора.

- Договор за покупко-продажба на МПС от 06.10.2015 г. на лек автомобил М. П., закупен от А. О. А., за сума в размер на 1000,00 лв.;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 09.05.2016 г. на лек автомобил Фолксваген, модел Пасат, закупен от Р. И. Г., за сумата от 300,00 лв.;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 14.07.2016 г. на лек автомобил А. А4, закупен от В. А. М., за сумата от 300,00 лв. Купувачът е декларирал, че е платил при покупката на автомобила 600,00 лв.

- Договор за покупко-продажба на МПС от 25.06.2013 г. на Фолксваген, модел - Г. Кънтри, закупен от А. Н. К., за сумата от 200,00 лв.;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 05.09.2015 г. на лек автомобил Шкода О., закупен от О. П. Ц. за сумата от 500,00 лв., платена в брой;

- Договор за покупка от 07.05.2013 г. на автомобил Фолксваген Г., закупен от В. Г. А. за сумата от 300,00 лв., платена в брой;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 29.03.2013 г. на лек автомобил Фолксваген Пасат, закупен от Б. Ю. Б. за сумата от 1 000,00 лв.;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 14.09.2019г. на автомобил Мерцедес ЦЛК 200, закупен от Д. А. К., за сумата от 300,00 лв.;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 03.06.2016 г. на автомобил Шкода О., закупен от Н. Н. Ц. за сумата от 500,00 лв. Купувачът е декларирал, че е платил при покупката на превозното средство 5 000,00 лв.

- Договор за покупко-продажба на МПС от 16.10.2013 г. на лек автомобил Фолксваген Пасат, закупен от Я. И. И. за сумата от 200,00 лв.;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 16.11.2015 г. на автомобил А., А4, закупен от С. Р. С. за сумата от 200,00 лв.;

- Договор за продажба на МПС от 15.01.2013 г. на автомобил Фолксваген Пасат, закупен от В. Б. М. за сумата от 400,00 лв., платена в брой;

- Договор за покупко-продажба на МПС от 14.01.2013 г. на автомобил Фолксваген Пасат, закупен от Д. Б. Д., за сумата от 400,00 лв. Купувачът е декларирал, че е платил при покупката на автомобила сума в размер на 800,00 лв.
- Договор за продажба на превозно средство от 02.06.2015 г. на автомобил Фолксваген Пасат, закупен от М. И. С. за сумата от 500,00 лв.;
- Договор за покупко-продажба на МПС от 15.03.2016 г. на автомобил А. А4, закупен от З. Е. А. за сумата от 300,00 лв.;
- Договор за покупко-продажба на МПС от 24.02.2016 г. на автомобил А., А4, закупен от В. Я. К. за сумата от 300,00 лв.

Всички данни от събраните доказателства са обобщени в подробен табличен вид, намиращ се на стр. 20 - стр. 23 от РД, в който са описани извършените от жалбоподателя продажби на автомобили, които са индивидуализирани с регистрационен номер, модел, номер на рама на превозното средство, дата и цена на придобиване на автомобила, дата и цена на продажба по договор за всяко МПС по отделно, както и цената, която купувачът на автомобила сочи, че реално е платил по сделката, в случай че е налице разминаване между представените документи и дадените обяснения.

За отчетната 2013 г. приходният орган е установил, че ревизираното лице е закупило тринадесет автомобила на обща стойност 5073,00 лв. и е продало петнадесет автомобила с установена продажна стойност в общ размер на 21 775,00 лв. В резултат на изложеното ревизиращите са приели, че положителната разлика в размер на 16 702,00 лв. представлява доход от търговска дейност, подлежащ на облагане съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ.

За отчетната 2014 г. приходният орган е установил, че ревизираното лице е закупило деветнадесет автомобила на обща стойност 23586,75 лв., които са продадени срещу сума в общ размер на 48123,50 лв. В резултат на изложеното ревизиращите са приели, че положителната разлика в размер на 24536,75 лв. представлява доход от търговска дейност, подлежащ на облагане съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ.

За отчетната 2015 г. приходният орган е установил, че ревизираното лице е закупило двадесет и един автомобила на обща стойност 15 319,08 лв., които са продадени срещу сума в общ размер на 20 900,00 лв. В резултат на изложеното ревизиращите са приели, че положителната разлика в размер на 5580,92 лв. представлява доход от търговска дейност, подлежащ на облагане съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ.

За отчетната 2016 г. приходният орган е установил, че ревизираното лице е закупило двадесет автомобила на обща стойност 12 944,78 лв., които са продадени срещу сума в общ размер на 18 900,00 лв. В резултат на изложеното ревизиращите са приели, че положителната разлика в размер на 5955,22 лв. представлява доход от търговска дейност, подлежащ на облагане съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ.

По силата на предоставената от жалбоподателя декларация за разкриване на банкова тайна, органите по приходите са изискали банкови извлечения, въз основа на които е изследвано движението на паричните средства по банковите сметки на И..

Относно изходящите преводи е установено, че на 17.12.2013 г. И. е платил по банков път на Д. В. В. сума в размер на 9 500,00 лв., на 28.03.2014 г. – на К. Г.

К. сума в размер на 17 000,00 лв. Ревизиращите са приели, че установените плащания са свързани с дейността по покупко-продажба на автомобили, развивана от И..

Относно постъпленията по банковите сметки на жалбоподателя, приходният орган е установил следните захранвания:

-през 2013 г. по сметките на И. е преведена сума в общ размер на 36 150,00 лв., от която 27 850,00 лв. от жалбоподателя и 8 300,00 лв, преведени от В. Г..

-през 2014 г. по сметките на И. е преведена сума в общ размер на 78 423,50 лв., от която 64 223,50 лв. от жалбоподателя и 14 200,00 лв., преведени от М. М. Р.

-през 2015 г. са преведени 10 000,00 лв. от жалбоподателя,

-през 2016 г. са преведени 7 400,00 лв. от жалбоподателя.

В хода на ревизионното производство жалбоподателят не е представил доказателства за произхода на внесените от него парични средства по разплащателните му сметки. След извършена съпоставка на датите на захранване на банковите сметки, спрямо тези на продажба на автомобилите, посочени в договорите за покупко-продажба на МПС, приходният орган е приел, че внесените парични средства са с произход сключените договори за продажба на МПС от съответната дата. В РД на стр. 25 – стр. 29 подробно са описани установените движения по банковите сметки на жалбоподателя и кои суми от тях са приети за приход от продажби, като приходният орган е обвързал всяка сума с конкретен договор за продажба на МПС. От тези суми ревизиращият екип е изключил направените вноски от жалбоподателя, наредени за погасяване на вноски по банкови кредити и към бившата му съпруга с основание „издръжка деца“. В резултат на изложеното, вноските по сметките, приети от приходния орган за доходи на лицето от продажба на автомобили са както следва: за 2013 г. - 17 075,50 лв.; за 2014 г. – 42 223,50 лв.; за 2015 г. – 10 000,00 лв. и за 2016 г. – 7 400,00 лв. Формиран е извод, че тези суми представляват укрити доходи от жалбоподателя от реализираните сделки от продажба на превозни средства, като е изрично посочено, че в хода на ревизията той не е представил обяснения и доказателства за произхода на внесените парични средства по банковите сметки.

При така установената фактическа обстановка органите по приходи са приели, че жалбоподателят е извършвал дейност по покупко-продажби на автомобили в качеството на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон /ТЗ/. Формиран е извод, че покупките и последващите продажби на МПС не са със случаен характер и жалбоподателят е притежавал собственост върху автомобилите за кратък период от време, предвид което независимо от обстоятелството, че задълженото лице не е регистрирано като ЕТ, то е извършвало дейност като ЕТ по смисъла на ТЗ през ревизираните периоди, вследствие на което на основание чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ облагаемият доход от тази дейност е следвало да се определи по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, което не е направено. В РА е изложено, че автомобилите са индивидуално определени вещи по смисъла на Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ и прехвърлянето на собственост върху тях следва да се извършва с нотариално заверени договори за продажби, както е направил и жалбоподателят. Формиран е извод, че

договорите за продажба на автомобили, в които посочената продажна цена се различава от декларираната от купувача или не съответства на направената вноска от жалбоподателя по банковата сметка са привидни, тоест извършено е прехвърляне на собственост върху превозното средство, но не на посочената в договора цена. Като допълнителен аргумент за това е посочено, че жалбоподателят е купил съответните автомобили на по-високи цени спрямо тези, посочени в договорите за последващата им продажба. Направено е заключение, че чрез посочване на по-ниска цена в договорите за продажба жалбоподателят е целял да избегне облагането на получените доходи от продажбата на автомобилите. В резултат на тези констатации с РА са формирани данъчни основи за облагане с данък по ЗДДФЛ като ЕТ за всеки един период, попадащ в обхвата на ревизията, определени като разлика между установените при ревизията доходи свързани с продажбата на автомобили, включително установените постъпления по банковите сметки на жалбоподателя с неустановен произход и установените разходи във връзка с покупко-продажбата на автомобилите.

В констативната част на РД /стр. 25-30/ за всяка финансова година са изготвени отделни таблици, съдържащи данни за установените покупки и продажби на автомобили от жалбоподателя. Доходите от продажба на съответните автомобили са определени като сбор от направените вноски за захранване на банковите сметки за ревизираните периоди, обвързани с конкретен договор за продажба на МПС; заявените от купувачите суми за покупка на превозните средства - при разлика между посочената в договора продажна цена и декларираната от купувача такава, и посочените в договорите продажни цени на автомобилите – по останалите договори за продажба на МПС. В резултат на изложеното приходният орган е установил следните приходи и разходи на ревизираното лице по финансови години:

За 2013 г.

Общо приходи в размер на 40 849,50 лв., формирани като сбор от установените приходи от продажба на автомобили в размер на 21 775,00 лв., съгласно данните в таблицата на стр. 23 от РА и установените приходи от продажба на автомобили в размер на 19 074,50 лв., която сума представлява внесени на каса от Н. И. суми, за които не е установен произхода.

Общо разходи в размер на 14573,50 лв., формирани като сбор от установените разходи за покупка на автомобили в общ размер на 5073,50 лв., съгласно данните в таблицата на стр. 23 от РА и установените разходи за покупка на автомобили в размер на 9500,00 лв., представляващи извършен превод от Н. И. към Д. В. В.

За 2014 г.

Общо приходи в размер на 84 323,50 лв., формирани като сбор от установените приходи от продажба на автомобили 48123,50 лв., съгласно данните в таблицата на стр.25 от РА и установените приходи от продажба на автомобили в размер на 36200,00 лв., представляващи внесени на каса от Н. И. суми, за които не е установен произхода.

Общо разходи в размер на 23 586,75 лв., формирани като сбор от установените разходи за покупка на автомобили 23 586,75 лв., съгласно данните в таблицата на стр 25 от РА.

За 2015 г.

Общо приходи в размер на 20900,00 лв. формирани като сбор от установените приходи от продажба на автомобили 20 900,00 лв., съгласно данните в таблицата на стр. 27 от РА.

Общо разходи в размер на 15 319,08 лв. формирани като сбор от установените разходи за покупка на автомобили в общ размер на 15 319,08 лв., съгласно данните в таблицата на стр. 27 от РА.

За 2016 г.

Общо приходи в размер на 18 900,00 лв. формирани като сбор от установените приходи от продажба на автомобили в общ размер на 18 900,00 лв., съгласно данните в таблицата на стр.28 от РА.

Общо разходи в размер на 12944,78 лв. формирани като сбор от установените разходи за покупка на автомобили в общ размер на 11 944,78 лв., съгласно данните в таблицата на стр.28 от РА.

Въз основа на установените приходи и разходи с РА са определени годишни данъчни основи за облагане с данък по ЗДДФЛ като ЕТ по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК в следните размери: за 2013 г. – 26 276,00 лв., за 2014 г. - 60 736,75 лв., за 2015 г. - 5 580,92 лв. и за 2016 г. - 5 955,22 лв.

На основание чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ е определен данък върху дохода от дейност като ЕТ с данъчна ставка 15%, както следва: за 2013 г. дължим данък в размер на 3 941,40 лв., за 2014 г. - 9 110,51 лв., за 2015 г. - 837,13 лв. и за 2016 г. - 893,28 лв. Върху така установения данък са начислени лихви за забава в общ размер на 7 199,11 лв., в т.ч. за 2013 г. – 2 284,32 лв., за 2014 г. – 4 354,52 лв., за 2015 г. – 314,86 лв. и за 2016 г. - 245,41 лв.

В производството по обжалване на РА по административен ред е установено, че за 2015 г. и 2016 г. е допусната грешка при изчисляване на сбора на продажните цени на автомобилите, в резултат на която същият е определен в по-малък размер, /за 2015 г. в размер на 20 900,00 лв. вместо 21 900,00 лв. и за 2016 г. в размер на 18 900,00 лв. вместо 19 200,00 лв./ За 2014 г. е допусната грешка при изчисляване на сбора на покупните цени на автомобилите, който е определен в по-голям размер – 10 498,41 лв., вместо 10 198,41 лв. Тези грешки са довели до установяване на дължим данък в по-малък размер, но съгласно чл. 155, ал. 8 от ДОПК РА не може да се изменя във вреда на жалбоподателя, поради което установените с РА задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ са потвърдени от Директора на Д „ОДОП”.

Настоящият съдебен състав приема, че с оспорения РА законосъобразно са установени задължения на основание чл. 48, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ за финансовите 2013, 2014, 2015 и 2016 година общо в размер на 14 782,32 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 7199,11 лв., вследствие извършени от Н. И. И. множество сделки за покупко-продажба на превозни средства.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В процесния случай, възприетото от ревизиращите органи наличие на основанията по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК е подкрепено от

събраните доказателства, а оспорващият не е представил доказателства, опровергаващи този извод. По делото е безспорно установено, че през ревизираните периоди жалбоподателят е реализирал доходи от покупко-продажба на МПС, които не са били декларирани, въпреки изричната покана №П-22220517089437/06.10.2017 г. да подаде годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за спорните периоди, отправена от приходния орган. Поради това правилно ревизиращите органи са приели, че е налице предпоставката по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, а именно до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация. Законосъобразен е изводът на приходните органи, че е изпълнен и съставът, предвиден в хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи. В хода на ревизията е установено захранването на банковите сметки на жалбоподателя със средства, чийто произход не е доказан, като датите на захранване на сметките съвпадат с датите, на които жалбоподателят е сключвал договори за покупко-продажба на МПС. Следователно налице е и другата предпоставка по чл. 122, ал. 2, т. 2 от ДОПК - налице е укрит приход или доход на жалбоподателя, реализиран в резултат на извършени сделки с МПС.

В разглеждания случай правилно органите по приходите са приели, че се касае до доходи от стопанска дейност като едноличен търговец, тъй като осъществената от И. дейност, свързана с покупко-продажби на множество МПС, попада в обхвата на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ, който регламентира, че търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид. За да се прецени дали сделките се извършват по занятие следва от една страна да са налице повече на брой сделки и от друга, сделките следва да се извършват системно, с цел да бъдат източник на постоянен доход. В случая е установено по несъмнен начин, а и този факт не се оспорва от жалбоподателя, че през ревизираните периоди е извършил множество продажби на МПС, като реализираният доход от тях не е деклариран чрез подаване на Г., съответно извършените сделки не са били обложени с данък по ЗДДФЛ. Следователно правилно и законосъобразно приходната администрация е квалифицирала доходите на И., като такива от стопанска дейност, които са облагаеми по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, според който по реда на, ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец.

Съгласно чл. 33, ал. 2 т. 1 от ЗДДФЛ облагаемият доход е положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване при продажба или замяна на пътни, въздухоплавателни и водни превозни средства. В случая законосъобразно ревизиращите органи са формирали данъчни основи за облагане с данък по ЗДДФЛ като ЕТ за всеки един период, попадащ в обхвата на ревизията, като от сбора на установените при ревизията доходи от продажбата на автомобили и установените постъпления на парични средства по банковите сметки на жалбоподателя с неустановен произход са извадени разходите на И. във връзка със закупуването на автомобилите. Направените

вноски за хранване на банковите сметки на жалбоподателя, които са приети от приходния орган за доходи от договори за покупко-продажба на МПС, са обвързани със съответен договор за продажба на МПС, заявените от купувачите суми за покупка на превозните средства, посочената в договорите продажна цена, датите на прехвърляне на собствеността върху МПС и датите на хранване на сметките на жалбоподателя. Всички суми, които са взели участие при формирането на облагаемия доход на жалбоподателя са документално доказани, чрез събраните в хода на ревизията договори за покупко-продажба на МПС, дадените обяснения от купувачите и други доказателства, събрани по установения в ДОПК ред. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че правилно и законосъобразно с РА са определени годишни данъчни основи за облагане с данък по ЗДДФЛ като едноличен търговец по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, както следва: за 2013 г. – 26 276,00 лв., за 2014 г. - 60 736,75 лв., за 2015 г. - 5 580,92 лв. и за 2016 г. - 5 955,22 лв.

Съгласно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като ЕТ се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка 15 на сто. Предвид горесцитираните данъчни основи, законосъобразно на основание чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ е определен данък върху дохода от дейност като ЕТ при данъчна ставка 15%, както следва: за 2013 г. в размер на 3 941,40 лв., за 2014 г. - 9 110,51 лв., за 2015 г. - 837,13 лв. и за 2016 г. - 893,28 лв. В хода на настоящото съдебно производство не бяха ангажирани нови писмени доказателства от жалбоподателя, които да оборят констатациите на ревизиращите органи, въпреки изрично дадената му възможност, включително и чрез възлагане на съдебно-счетоводна експертиза.

Неоснователно е направеното с жалбата възражение, че ревизиращият екип не е събрал доказателства относно кредитните досиета на жалбоподателя, за да се установи движението и обслужването на неговите кредити. Видно от констатациите в РА (стр. 29 и стр. 30) обслужването на получените преди и по време на ревизираните периоди кредити, както и преведените суми за издръжки за деца не са участвали във формирането на размера на сумите с недоказан произход.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че РА е законосъобразен в оспорената част, с която са установени задължения на основание чл. 48, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за финансовите 2013, 2014, 2015 и 2016 години общо в размер на 14 782,32 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 7199,11 лв. Оспорването на РА като неоснователно следва да се отхвърли.

На основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Дирекция "ОДОП" С. юрисконсултско възнаграждение в размер 1 189,44 лева (хиляда сто осемдесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки), съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София град, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. И., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р-22220519002688-091-001/15.01.2020 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 542/03.04.2020 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (Д „ОДОП“) – [населено място].

ОСЪЖДА Н. И. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] сума в размер на 1 189,44 лева (хиляда сто осемдесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: